

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло меджидіе; въ кайме и въ почтенскы Турскы тимбры (пулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да сж испращанъ въ полиця, въ групъ, въ кайме или въ почтенскы тимбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 22 СЕПТЕМВРІЙ 1877.

Брой 38.

«ИЛИЯ БЪ ПОДОБОСТРАСТЕНЪ НАМЪ ЧЕЛОВѢКЪ.»

Іаковъ 5; 17.

1.

Начинъ-тъ, по който Библия-та излага характеръ-тъ на разны лица, е достоабылжителенъ. Тя говори за чловѣци които сж ходили по Бога, които сж противостояли на искушенія-та въ царскы палаты, които сж оцѣнявали мѣдростъ-тъ Божію повече нежелли слава-тъ отъ чловѣци-тъ, и които сж прѣдпочитали да изгубятъ всичко нежелли да прѣстъпятъ заповѣдъ-тъ Божію; но въ цѣлѣ-тъ Библии не ся споменува ни единъ съвършенъ чловѣкъ освѣнь Исуса Христа. Всичкы други лица, като ся излага характеръ-тъ имъ, ся показватъ да сж чловѣци, нѣкон отъ тѣхъ наистинѣ благочестиви, но всички до единъ несъвършенни и грѣшни чловѣци.

Библия-та излага не само вѣрность-тъ на Ное посредъ нечестивый-тъ свѣтъ, но и слабость-тъ му когато той палнѣ въ искушеніе и ся олин.

Тя излага не само сила-тъ на Авраамовѣ-тъ вѣрж чрѣзь който той повѣрва че Богъ можеше да въскреси сынъ-тъ му и отъ мъртвы-тъ, но и слабость-тъ на вѣрж-тъ му въ Божіе-то провидѣніе, за който причинѣ той быде изобличенъ отъ идолопоклонскый-тъ Египетскый царь.

Тя излага не само кротость-тъ съ който Моисей ся отличаваше, но и неприлично-то му поведеніе за което Господь не му позволи да въведе Израилевы-тъ людие въ обѣтованнѣ-тъ земѣ.

Тя казва не само че Давидъ бѣше чловѣкъ по Божіе-то срдце, но и че той направи нѣкон отъ най-гнусны-тъ грѣхове.

Тя излага не само че Соломонъ най-высоко оцѣняваше мѣдростъ-тъ Божію, но и че за нѣколко врѣме той паднѣ въ голѣмо заблужденіе.

Тя излага не само ревность-тъ на апостолы-тъ, но и прѣніе-то имъ за първенство.

Тя излага не само дѣятельность-тъ на Ап. Петра, но и отрчаніе-то му отъ Господа.

Явно е че такыя вѣрны изложенія на характеръ-тъ на праотцы, пророцы и апостолы сж твърдѣ назидателны. Ако да бѣхъ изложены само добродѣтели-тъ имъ, и ако да не бѣ споменѣто нищо за недостатъцы-тъ имъ, то вліяніе-то имъ върху свѣтъ-тъ щѣше да е много по-малко отъ колкото е сега. Въ такъвъ случай ный щѣхмы, наистинѣ, да ся очудваме повече на тѣхны-тъ прѣвѣсходства, и може бы щѣхмы да имъ отдаваме похвалы които принадлежатъ само на Бога, но, като смы угнѣтени отъ много-то си

слабости и несъвършенства, ный щѣхмы да усѣщамы че смы съвсѣмъ отдѣлни отъ тѣхъ. Ный щѣхмы отъ далечъ да размышляваме за тѣхны-тъ нравственны съвършенства, по щѣхмы съвсѣмъ да ся отчаямы като усѣщамы че не можемъ да гы подражавамы. Изложеніе-то на такыя съвършенства щѣше повечето да ны обезсрдчава нежелли да ны насрдчава. Съвършенство-то на Исуса Христа не ны обезсрдчава, защото той бѣше и Богъ и чловѣкъ. Ный ся нуждаемъ отъ неговъ-тъ съвършенъ примѣръ, съ който трѣбва вѣкога да ся стараемъ да ся съобразяваме; но ный имамы нуждѣ отъ примѣръ-тъ и на несъвършенны и недостаточны чловѣци, които усрдно сж ся старали да напрдѣватъ къмъ съвършенство-то на Исуса Христа. Ный имамы нуждѣ да узнаемъ не само сполуку-тъ имъ, но и несполуку-тъ имъ, да четемъ не само за побѣды-тъ имъ, но и за загубы-тъ имъ. По този начинъ ще ся убѣдимъ че тѣ сж были подобострастни намъ чловѣци, угнѣтивани отъ подобны трудове, и изложени на подобны искушенія. Несъвършенства-та и недостатъци-тъ на пророцы-тъ и на апостолы-тъ служатъ да гы съединятъ съ подобны-тъ тѣмъ чловѣци, и тѣхны-тъ борбы, като не сж были вѣкога сполучливы, служатъ да възбудятъ съчувствіе въ срдца-та на другы-тъ, и гы насрдчатъ да подражаватъ тѣхны-тъ примѣры.

Ный, обаче, смы наклонни да паднемъ въ сжщо-то заблужденіе отъ което Богъ иска въ Слово-то си да ны нази. Въ размышленія-та си ный смы наклонни да възвышавамы пророцы-тъ и апостолы-тъ повече отъ колкото трѣбва и да гы бронижъ не като подобострастны намъ чловѣци, но като безгрѣшны сжщества, които никога не сж были изложени на слабости-тъ и искушенія-та на които ный смы изложени. Ный смы наклонни да гы считамы съвършенно свободны отъ недостатъцы-тъ които ни прѣпятствуватъ въ старанія-та ни за да станемъ благочестиви чловѣци, и затова не ся насрдчаваме отъ тѣхны-тъ примѣры. Ный смы наклонни да считамы тѣхно-то положеніе толкозь по-благоприятно за благочестивъ животъ отъ колкото е наше-то, щото ся извиняваме за дѣто неподражавамы тѣхны-тъ добродѣтели. Тѣзи е една погрѣшка на който слѣдствія-та сж много злы. Ный трѣбва да знаемъ че праотцы-тъ и апостолы-тъ, ако и да сж были надарени съ нѣкон извѣредны дарбы, пакъ сж были подобострастни намъ чловѣци; че ако и да бѣхъ призваны отъ Бога да извършатъ нѣкон извѣредны службы, пакъ тѣхно-то положеніе и тѣхны-тъ обстоятелства не сж были въ мно-

го отношенія по-благоприятны за благочестивъ животъ отъ колкото сж нашы-тъ и, слѣдователно, че ный трѣбва да слѣдвамы тѣхны-тъ примѣръ, и да подражавамы тѣхны-тъ добродѣтели.

ДУХОВНО ПОКЛОНЕНІЕ.

Първа-та отъ десеть-тъ заповѣди опрѣдѣлява кому трѣбва чловѣци-тъ да ся покланятъ, а втора-та показва начинъ-тъ по който тѣ трѣбва да му ся покланятъ. Първа-та заповѣдъ запрѣщава да не ся покланямы и да не служимъ никому другому освѣнь на истиннаго Бога, а втора-та заповѣдъ запрѣщава да не му ся покланямы по единъ неприличенъ начинъ. Тя изискува да му ся покланямы по единъ начинъ съобразенъ съ духовно-то му естество; и като само той знае какво поклоненіе е пристойно за него, то само той може да опрѣдѣли какъ трѣбва да му ся покланямы. Той ни запрѣщава да не правимъ никаквы подобія на нѣщо което е на себе-то горѣ, или на земѣ-тъ долу, или въ воды-тъ подъ земѣ-тъ, и ни забранява да не ся покланямы на такыя нѣща, нито да имъ служимъ. За да не прѣстъпимы тѣзи заповѣди ный трѣбва, тоже, да ся стараемъ да придобиемъ истинны понятія за Бога и за неговы-тъ духовны свойства и съвършенства, тѣй щото да можемъ да му ся покланямы, споредъ наставленія-та на Спаситель-тъ, съ духъ и съ истинѣ. Не е лесно да служимъ Богу споредъ както трѣбва да му служимъ. Духовно-то служеніе изискува най-голѣмѣ-тъ дѣятельность на умъ-тъ и най-дѣлоку-тъ чувствованія на срдце-то. Чловѣкъ не може да служи Богу когато умъ-тъ му е занимажъ съ нѣкон другы прѣдмѣты. За да може да извърши тѣзи службы той трѣбва да ся прѣдаде съвършенно на нежъ. Той трѣбва да размышлява върху славны-тъ съвършенства на Божество-то тѣй щото да може да чувствува най-дѣлоку-то благоговѣніе къмъ Бога. Той трѣбва да размышлява за грѣхове-тъ си тѣй щото да може да усѣща дѣлоку свое-то си недостойнство. Той трѣбва да размышлява за недостойнство-то си додѣто усѣща голѣмѣ-тъ си нуждѣ отъ Божію-тъ благодать.

Когато чловѣци-тъ отиватъ прѣдъ нѣкой земенъ царь, тѣ приготвятъ себе си тѣй щото да могатъ да ся явятъ прѣдъ него по единъ благопристойнъ начинъ. Колко по-нуждно е да приготвямы срдца-та си когато ся приближавамы при Бога! Ный грѣшимъ когато ся молимъ Богу безъ да мыслимъ какво говоримъ. Ный го обижамы когато му приносимы прошенія-та си безъ да размыслямы сами какво просимъ отъ него. Добрѣ е да навикнемъ

да ся молимъ, но ако ся молимъ само отъ навикъ, молитвы-тъ ни не ще бждѣтъ сполучливы. За да бждѣтъ молитвы-тъ ни сполучливы, тѣ трѣбва да сж побудены отъ дѣлоку-тъ убѣжденія на умъ-тъ ни и отъ горѣщы-тъ чувствованія на срдце-то ни. Богъ нѣма да слуша само прѣсты думы, колкото повторително и да ся говорятъ, ако тѣ не изразяватъ истинны-тъ желанія на срдце-то. Богъ гледа не на думы-тъ които чловѣци-тъ може да говорятъ, или на въикашны-тъ обряды които тѣ може да извършватъ, но на мысли-тъ и на желанія-та които сж въ срдца-та имъ.

Всѣкой, прочее, трѣбва да внимава не само да служи на истиннаго Бога, но и да му служи по единъ благопристойнъ начинъ, и слѣдователно всякой трѣбва да ся старае чрѣзь постоянны размышленія да достигне до силны убѣжденія за свое-то си окаинство и за славны-тъ съвършенства на Бога.

Прѣди всичко нека помнимъ че Богъ е опрѣдѣлил единъ Ходатай, Исуса Христа, чрѣзь чіето име трѣбва вѣкога да ся приближавамы при Него; и ный трѣбва да ся надѣваме и да вѣрвамы че Богъ само чрѣзь негово-то посрѣдствованіе ще ни даде нѣща-та за които му ся молимъ и които сж по волю-тъ му.

ЦѢЛО-ТО ТѢЛО.

Въ послѣдній-тъ си членъ върху този прѣдмѣтъ показамы че когато разгледамы внимателно цѣло-то тѣло, ный намирамы въ него нѣкон доста забѣлжителны качества и споменахмы нѣкон отъ тѣхъ. Въ настоящій-тъ си членъ ный ще споменемъ на кѣсо и нѣкон другы.

Хубость-та на тѣло-то е много достоабылжителна.

Това ный можемъ да кажемъ не само за чловѣческо-то тѣло, но и за тѣла-та на другы нѣкон животны. Хубость-та, за който ни е дума-та, не е особена-та хубость, чрѣзь който едно лице или едно животно ся отличаватъ отъ другы отъ сжщій-тъ родъ, но всеобща-та опъзи хубость която принадлежи на тѣла-та почти на всички-тъ животны. Когато разсѣчемъ тѣзи тѣла и видимъ отъ какво тѣ сж съставены, ный ся чудимъ че тѣ прѣдставятъ хубавъ изгледъ. Колко искусно сж покрыты отвратителны-тъ части на тѣло-то и колко искусно сж украсены грозны-тъ му части, тѣй щото не само то не е отвратително, но, напротивъ, е привлѣкательно. Това происхожда, първо, отъ единъ тѣлѣжъ ципж който лѣжи подъ кожъ-тъ. Тѣзи ципа е влажна, мека и може да ся сгнетява, тѣй щото тя плиннъ празны-тъ мѣста и прави

тѣло—то да ся види гладко и обло. И кожа—то извършва твърдѣ важнѣ службѣ въ това отношеніе. Безѣ ней тѣло—то щѣше да е съвсѣмъ отвратително. Освѣнь това кожа—та служи и да покрыва дѣйствія—та които постоянно ся вършатъ вътрѣ въ тѣла—та ни. Единъ френскы писатель казва: «Ний не щѣхмы да смѣемъ да ся подвижимъ, ако да можахмы да гледамы бѣнието на сърдце—то ни, обращеніе—то на кръвь—тѣ ни, стяганіе—то и распушаніе—то на дробове—тѣ ни, безчисленны—тѣ дѣйствія на мышцы—тѣ ни, силетей—тѣ наредбѣ на мѣлсны—тѣ ни трѣбы и сѣдове, отъ редовно—то дѣйствуваніе на които зависи животъ—тѣ ни.»

Хубость—та, съ който повечето отъ всички—тѣ видове животны сѣ украсены, е много достоазобѣлжителна. Колко хубавы сѣ пера—та на птицы—тѣ, кожи—тѣ на звѣрове—тѣ, луспы—тѣ на рыбы—тѣ, блестя—тѣ на повечето насѣкомы.

Когато погледнемъ на свѣтъ—тѣ и на всички—тѣ му нѣща които задоволяватъ чувства—та ни, ний имамы право да заключимъ че той не е станѣлъ като тѣй случайно, но че Онзи, който е създалъ чловѣкъ—тѣ и го е надарилъ съ чувства, Той смѣщій—тѣ е сътворилъ и свѣтъ—тѣ, и направилъ го е сгоденъ за спокойствіе—то и наслажденіе—то на чловѣцы—тѣ. Понеже това е така, чловѣцы—тѣ трѣбва съ благодарны сърдца да ся наслаждаватъ съ хубость—та на естественнѣ—тѣ свѣтъ, и искренно да ся посвящаватъ на службѣ—тѣ на Оногова който ги е обсыпалъ съ такыва безцѣнны дарове.

Най—послѣ, ний обръщамы вниманіе—то на чловѣкъ—тѣ на нѣкои исключенія които ся срѣщатъ въ общѣ—тѣ направѣ на тѣло—то. Тѣзи исключенія ставатъ тамъ и само тамъ дѣто има нуждѣ отъ тѣхъ, и отъ това е явно че тѣ не сѣ станѣли случайно, но сѣ были назначены за особенны цѣли отъ Създателъ—тѣ.

1) Всичкы—тѣ кости на тѣло—то сѣ покрыты съ едно вещество, което ся нарича костна кожа, освѣнь жѣбы—тѣ, които сѣ покрыты съ едно кораво вещество наречено жѣбна глечъ. Защо жѣбы—тѣ не сѣ покрыты съ подобнѣ кожѣ е явно. Костна—та кожа, съ който всички—тѣ други кости сѣ покрыты, е много нѣжно и чувствително вещество, и ако жѣбы—тѣ да бѣхѣ покрыты съ него, хора—та щѣхѣ да страдатъ много когато ги употрѣбывахѣ. Жѣбы—тѣ сѣ прикриты точно съ такава покрывкѣ, каквато бѣше нужна за службѣ—тѣ, който тѣ сѣ назначени да вършатъ.

2) Всичкы—тѣ части на тѣло—то сѣ покрыты съ кожѣ—тѣ, освѣнь noktіе—тѣ, и всякой който разгледа внимателно прѣстѣ—тѣ си ще види колко точно noktіе—тѣ замѣстятъ кожѣ—тѣ.

Ако кожа—та да бѣше станѣла само чрѣзъ безцѣлно—то дѣйствіе на естествены—тѣ законы, тя щѣше, тогава, да ся лишавала нѣкоя часть отъ ней. Ако noktіе—тѣ сѣ ся появили случайно, тѣ щѣхѣ да ся появятъ и на други мѣста по тѣло—то. Това не е така, но напротивъ, noktіе—тѣ ся намѣрватъ тамъ и само тамъ дѣто има нужда отъ тѣхъ.

3) Всичкы—тѣ жизнены оръдія на тѣло—то освѣнь мозъкъ—тѣ сѣ включе-

дробъ, черпый—тѣ дробъ, стомахъ—тѣ и черва—та ся съдържатъ въ сѣдове направены отъ меки вещества. Защо ся не държеше и мозъкъ—тѣ въ единъ сѣдѣ направенъ отъ подобны вещества? Има добра причина за това: мозъкъ—тѣ е толкозъ нѣженъ и толкозъ необходимъ за животъ—тѣ, щото е имало голѣма нужда да ся запазва съ особены грыжѣ, и за това той ся държи въ единъ сѣдѣ отъ яки кости, които сѣ тѣй точно слобены единъ въ другѣ, щото образуватъ едно яко костно ковчеже; и когато разгледамы това ковчеже извѣтрѣ, ний намирамъ че неравны—тѣ му мѣста съотвѣтствуютъ точно на сгѣнки—тѣ на мозъка, и по този начинъ тѣ го държатъ твърдо на мѣсто—то му и добрѣ го пазятъ, тоже, отъ удары.

Много достойно за забѣлжаніе е че въ направѣ—тѣ на чловѣческо—то тѣло нѣкои мѣдри закони въобще ся слѣдуютъ; но всякога когато общо—то дѣйствіе на тѣзи общы закони щѣше да развали спокойствіе—то и благосостояніе—то на чловѣка, тѣхно—то дѣйствіе ся спира и други наредбы ставатъ. Какво по—силно доказателство може да бѣде че тѣла—та ни сѣ дѣло на единъ мѣдръ Творецъ, който ги е пазнилъ за наше—то спокойствіе и благосостояніе.

Г Л А Д Ъ .

Може да е извѣстно на нѣкои отъ читатели—тѣ ни че отъ нѣколко мѣсеца насамъ Индія страда отъ страшнѣ гладъ. Такыва гладове ся случатъ въ Индіѣ по—често сега, отъ колкото въ прѣшны—тѣ вѣкъ. Тѣ ставатъ по двѣ причины: първа—та причина е че тамъ дѣждъ не вали колкото трѣбва, и за това жѣтва—та бѣва недостатчна; а втора—та причина происхожда отъ това дѣто населеніе—то ся е умножавало отъ когато Индія подпадна подъ Англійско—то управленіе, и за това нейни—тѣ жители страдатъ отъ гладъ повече отъ колкото напрѣдъ.

Споредъ най—послѣднѣ—тѣ свѣдѣнія отъ Индіѣ, дѣждъ—тѣ е валилъ и има надежда че жѣтвы ще станѣтъ до нѣкъдѣ въ нѣкои мѣста. Бенгалска—та и Бомбайска—та область не ся застрашаватъ вече отъ гладъ—тѣ, защото тамъ е валилъ дѣждъ, но най—сѣверны—тѣ области и область—та Ражбутана може да страдатъ отъ него, и южныѣ Индіѣскы области вече търпятъ най—тежкы страданія. Онѣзи области, които търпятъ гладъ—тѣ, сѣ седмь нѣти по—голѣмы отъ Англійѣ, и народонаселеніе—то имъ възлиза до 25,000,000 души. Девять десети отъ онѣзи людѣ не притяжаватъ никаквы имущества и зависятъ за животъ—тѣ си съвсѣмъ отъ жѣтвы—тѣ. Когато жѣтвы—тѣ не станѣтъ и платкы—тѣ на чловѣцы—тѣ, на които ся плаща съ жито, спаднѣтъ, тѣ не ще иматъ нищо съ какво да ся поддържатъ. Въ Мадраскѣ—тѣ область 500,000 жители сѣ погынѣли вече отъ гладъ. 1,750,000 сега приматъ помощъ отъ Правителство—то, и това число може да ся увеличи на 20,000,000. Тѣзи е втора—та година на гладъ—тѣ, и прѣзъ идущы—тѣ шесть мѣсеца не ще има нищо за яденіе въ области—тѣ, въ които гладъ—тѣ върлува, нито даже трѣвѣ. Мѣлпотія—та много повече ся увеличава защото прѣно-

е твърдѣ мѣчно. Рѣкы за плуваніе съ корабы не сѣществуватъ въ онѣзи земѣ, и въ по—голѣмѣ—тѣ часть нѣма желѣзници. Храпа—та трѣбва да ся праща съ просты коля, но прѣди да пристигнѣтъ до назначено—то мѣсто воллове—тѣ изядатъ почти толкова колкото теглятъ. Освѣнь това, хора—та сѣ изнемощѣли защото сѣ изложени на холерѣ—тѣ и на други болести. Мысли ся че най—малко 4,000,000 трѣбва безѣ друго да погынѣтъ.

Англійско—то правителство ся грыжи всячески да освободи народъ—тѣ отъ този страшнѣ бичъ. Прѣсмѣта ся че най—малко 20,000,000 ан. лиры сѣ необходимо нужны за да ся помогне на народъ—тѣ; и за да свѣрши тѣзи работѣ, Правителство—то заема грамадны количества. Англія е придобила голѣмѣ—тѣ си Индіѣскѣ имперіѣ чрѣзъ завоеваніе. Най—добро—то извиненіе за нейно—то завоеваніе е было че тя може да управлява милионы—тѣ Индіѣскы жители по—умно отъ колкото туземны—тѣ князове. По този начинъ Англія е зела на себе си единъ голѣмъ отговорность, и тя е длѣжна сега да испълни обязанность—тѣ си къмъ Индіѣскы—тѣ народъ, колкото скѣпо и да ѣ станѣтъ нейны—тѣ длѣжности.

Подарци—тѣ на Англійскы—тѣ народъ за облекченіе—то на страждущы—тѣ отъ гладъ—тѣ сѣ възлизали до 3—ій Септемврій на 164,000 ан. лиры. Това количество ся е събрало въ растояніе на три седмицы и още ся събиратъ волны помощи.

Отъ слѣдующе—то читатели—тѣ ни ще видятъ че гладъ—тѣ прѣодолява и въ Бразиліѣ.

Лондонскы—тѣ градоначалникъ е приелъ слѣдующе—то съобщеніе отъ Англійско—то Министерство на Външны—тѣ Дѣла:

Извѣщеніе отъ единъ депешъ на Англійскы—тѣ посланикъ въ Бразиліѣ:

Извѣстія—та отъ Сеарѣ, Пиалу и Рио Гранде до Норте сѣ най—плачевны. Казватъ че мнозина сѣ умрѣли отъ гладъ, и едно населеніе отъ 200,000 жители е изложено на съвършеннѣ нѣмотіѣ. Свѣдѣнія—та отъ малкы—тѣ пристанища показватъ че тѣ сѣ прѣпълнены съ умирающы отъ гладъ бѣжанцы, които пристигатъ отъ области—тѣ, за да търсятъ хранѣ и средства да прѣмнѣтъ въ нѣкои по—благоденственны Државы. На много мѣста челиди—тѣ сѣ оголѣли и отъ срамъ ся криѣтъ денѣ въ близны—тѣ горы и планины. Вѣстници—тѣ прилагатъ че всички—тѣ говеда по области—тѣ сѣ измрѣли.

Таймсъ отъ 5—ый того казва: Кактѣвъ печаленъ видъ щѣше да прѣдстави наша—та планета въ тѣзи дни, ако да можаше нѣкой зритель да ся възвыси доста високо надъ ней, тѣй щото да види съ единъ погледъ цѣло—то полушаріе и да виикне въ венчко що става по него! Отъ земѣ—тѣ, която първо ся освѣщава отъ слѣнечны—тѣ лучы, до онѣзи, дѣто тѣ най—послѣ исчезватъ, той щѣше да види на всѣкъдѣ гладъ и страхуванія отъ гладъ. Отъ Сѣверный—тѣ Кытай до Бразиліѣ гладъ—тѣ на всѣкъдѣ намира жѣрты. Но това като да не стигаше, война—та върлува въ Истокъ, чловѣцы ся колятъ съ хлыды, и най—плодоносны—тѣ страны на земно—то кѣло ся опустошаватъ безпощадно. Нека приложимъ че всякога когато бѣдствіе—то отъ войнѣ—тѣ или отъ

бѣдствующы—тѣ ся обращатъ къмъ единъ малкъ островъ далечъ отъ тѣхъ на сѣверъ, и че тѣ всички—тѣ ся на дѣватъ за облекченіе отъ жителнѣ—тѣ на онѣзи малкѣ землицѣ, която е отчуждена, тѣй да речемъ, отъ свѣтъ—тѣ; а най—чудно—то е че онѣзи островѣ всякога зема на себе си да ся грыжи за тѣхъ, и, ако това надмине силѣ—тѣ му, той го счита за срамъ. Той вече принесе помощи—тѣ си на Индіѣ и на Кытай, и той сега помага на ранены Руссы и на ранены Турцы. Ако жители—тѣ на Бразиліѣ да останѣтъ безѣ помощъ отъ Англійѣ въ бѣдствіе—то си, това става отъ нашѣ—тѣ невѣзможность да имъ помогнемъ сега, когато спомагателны—тѣ средства сѣ употрѣбены и ся употрѣбыватъ вече другѣдѣ. Защо тѣзи длѣжность ся възлага всякога на Англійѣ и ся приема само отъ Англійѣ е нѣщо, което, както казахмы, ний не можемъ да си обяснимъ, безѣ да правимъ благоприятны прѣдположенія за себе си, които не прилича намъ да правимъ. Сѣществуватъ и други државы доста богаты и доста чловѣколюбивы за да правятъ онова, което ний правимъ, но никоя отъ тѣхъ не прѣдприма такыва дѣла. Наистинѣ тѣ отлчїе прави честь на отечество—то ни, но други—тѣ државы не трѣбва да оставятъ тѣзи четстнѣ грыжѣ само на насѣ.

ТАЙНЫ ДРУЖЕСТВА ВЪ РУССІѢ.

Слѣдующе—то извѣщанія отъ едно писмо на С.—Петербурскы—тѣ дописникъ на *Л. Таймсъ*.

Ако сѣдѣхъ отъ нѣкои уводны членове на разны Англійскы вѣстници, види ся че Англійскы—тѣ народъ вѣрва че Руссія е плана съ тайны дружества, и че ужъ тѣзи дружества по единъ тайнственъ начинъ принудили царъ—тѣ да объяви войнѣ срѣцо Турціѣ. Такыва нелѣпы мнѣнія даватъ на Руссы—тѣ добрѣ причинѣ да мыслятъ че Англійскы—тѣ народъ, а особно Англійскы—тѣ печать, е въ голѣмо невѣжество. Ако Руссы—тѣ ни ся смѣятъ въ това отношеніе, ний нѣмамы никакво право да ся оплакывамы, защото въ подобны обстоятелства и ний щѣхмы да сторимъ същото нѣщо. Да си въобразимъ напримѣръ, че *Фигаро* бы прогласилъ на Паризяны—тѣ че Англійско—то правителство не може да объяви войнѣ противъ Руссіѣ, защото ся бои отъ Фицы—тѣ, не щѣхмы ли да ся смѣемъ до уши за дѣто Френци—тѣ не развѣратъ други—тѣ народы? Но онова мнѣніе на *Фигаро* не щѣше да е по—нелѣпно отъ това, че тайны—тѣ дружества принудили царъ—тѣ да объяви войнѣ срѣцо Турціѣ.

Нѣма никакво съмнѣніе че нѣкои прѣвратны (революціонерны) дружества сѣществуватъ въ Руссіѣ, защото понѣкога чувамы за така наречены—тѣ «политически сѣдбы,» дѣто ся сѣдятъ млади и отъ два—та пола. Тѣзи дружества ся стараѣтъ да расправятъ селско—то населеніе за угнѣтеніе—та на правителство—то, на благородны—тѣ и на търговцы—тѣ, и го канятъ да стѣне и да ся освободи отъ тѣхъ. Тѣ дружества, обаче, не можѣтъ да ѣ вредятъ Државѣ—тѣ, защото масъта на народа не обраша вниманіе къмъ тѣхъ; при това, голѣма—та часть по—здравомыслящы—тѣ Руссы не сѣ дѣли мнѣнія—та на тѣзи дружества, защото е убѣдена че по този начинъ

Но нѣкои може да кажатъ: «Ний тѣ такъвъ знаменито открытіе. Той, говоримъ зъ тѣзи дружества; наша-таче, съобщилъ слѣдствія-та на своп-дума е за Панславистскы-тѣ Друже-наблюдения на професоръ Ньюкомъ, тва, които ся намиратъ изъ цѣлѣ-послѣдній-тѣ прѣсмѣтнѣлъ че ако Имперіѣ.» Жално ми е че за сега-вѣзда-та да бѣше спѣтникъ, тя щѣше могъ да дамъ никаквы свѣдѣнія за тѣ ся обрѣща около планетъ-тѣ въ оз-зи дружества. Ако и да бѣхъ ся само единъ день и осмь часа. Слѣдую-талъ по разны страны изъ Руссіѣ-а-та ношъ тѣзи астрономи излѣзли да бѣхъ ималъ ближно сношеніе съ а бдять, и, споредъ прѣсмѣтванія-та ловѣцы отъ разны класове, още акмѣ, спѣтникъ-тѣ ся появили кѣмъ су-да бѣхъ прочиталъ доста отъ тайнѣ-тѣ. Другы наблюдения станѣли тѣ «възбраненѣ книжевноста», азъ-послѣ, които подтвърдили пѣрвы-тѣ, и бѣхъ чувалъ за тайны Панславистскы-казали още че може да има и другъ дружества въ Руссіѣ прѣди да пѣтникъ, който по-послѣ ся откри.

спѣтнѣ о тѣхъ въ нѣкои отъ Англіѣ. Научни мѣжѣ въ Вашингтонъ счи-тѣ вѣстници. Наистинѣ, въ Руссіѣ-иатъ това като най-голѣмо-то теле-дружества, но тѣ не сѣ такыва кавкопическо открытіе въ нашы-тѣ вѣ-то Англіѣ-тѣ вѣстници описана, освѣнъ открытіе-то на единъ Московскы-тѣ Славянскы-Благодуль малкы звѣзды въ 1801, и на пла-теленъ Комитетъ не е тайно дружество-тѣ Нептунъ въ 1846. Професоръ въ точный-тѣ смыслъ на думѣ-тѣ, долъ е членъ на Морскѣ-тѣ Обсерва-и да има нѣкои тайности въ него. Тѣриѣ въ Вашингтонъ отъ 1862. Про-не само дѣржи отворены събрація, есоръ Хенри дава слѣдующе-то офи-дава изложениѣ-та си на всѣкого койялно извѣстіе за открытіе-то: «Спѣт-то бы гы пожелалъ, но за много юдѣци-тѣ на Марса ся открѣхъ отъ ны той е былъ припознатъ и отъ Проф. Холъ въ Вашингтонъ. Пѣрвы-вѣтелство-то. Това дружество имѣе спѣтникъ ся откри на 6-ый Ав-нове само въ С. Петербургъ и вѣстѣ, 11-ый часъ по Вашингтонско-то Кіевъ. Главна-та му цѣль е былъ дѣме. Растояніе-то му отъ планетъ-помага за научно-то и религіозно-тѣ, е 80 секунды; обраца ся около образование на южны-тѣ Славяны Вѣжъ въ 30 часа. Растояніе-то на вто-обще народъ-тѣ не показваше глѣ-тѣ планетъ е 50 секунды.» Вто-интересъ въ това прѣдпріятіе, и дру-тѣ спѣтникъ ся е открилъ на 5-ый жество-то по едно врѣме щѣше вгустъ, и ся види да е толкова бля-умре, ако да не го съживявахъ нѣко-авъ колко-то пѣрвы-тѣ.

НЮТОНЪ И ЯБЪЛКА-ТА.

Мнозина знаѣтъ приказкѣ-тѣ за малкы-тѣ Англіѣскы естествоиспы-тель Нютона и за ябълка-тѣ. При-звать че когато единъ день Нютонъ цѣлъ подъ едно ябълчево дѣрво въ динѣ-тѣ си една ябълка паднѣла въ главѣ-тѣ му, и той починѣлъ да ели зацо паднѣла ябълка-та. Отъ амышленія-та си върху този въпросъ, о сполучилъ най-послѣ да открие малкы-тѣ законъ на всемірно-то при-ченіе, на който е подчинено движеніе-ла земѣ-тѣ и на другы-тѣ плане-тѣ. Хыляды мѣжѣ и жены прѣди него ед виждали ябълкы да падатъ на зѣ-тѣ, но колцина отъ тѣхъ бѣхъ итали себе си, зацо пада ябълка-тѣ колцина бѣхъ отговорили, зацо то ишли земля-та? Никой не бѣше по-лючѣтствувалъ да ся научи зацо па-да ябълка-та, и никой не бѣше раз-сѣжѣ върху този въпросъ, тѣй шото да рѣере истинско-то му значеніе.

МАРСОВИ-ТѢ СПѢТНИЦИ

Професоръ Холъ, родомъ Амика-нецъ, е открилъ на послѣдно вре е-динъ или два мѣсецы, които пѣру-жаватъ планетѣ-тѣ Марсѣ въ пува-ше-то ѣ около слѣнце-то. Тове е-дно отъ двѣ-тѣ или три-тѣ глав а-строномическы открытія въ най-тѣ вѣкъ. Като прѣгледалъ запискы-ѣ си, Професоръ Холъ намѣрилъ че той съ-гледалъ пѣрвы-тѣ спѣтникъ на 0-ый Юлій, но понеже той нѣмалъ гвава годенъ случай да наблюдава же-пѣ-та на планетѣ-тѣ, той изоз-налъ че е нейнъ спѣтникъ до 4-ый Ав-устъ. Онѣзи ношъ когато профоръ Холъ наблюдавалъ небеса-та, тойкакъ абѣлѣжилъ по 11 часа (Европекы) динѣ твърдѣ малкѣ звѣзды, която ѣ-вала Марсѣ на едно растоіяніетѣ ѣколко секунды. Слѣдъ два часа, ой какъ разгледалъ звѣзды-тѣ, и ся-удилъ като видѣлъ че звѣзда-та ѣ гѣдвала планетѣ-тѣ. Понеже -растіе-то между тѣхъ не было ся-еличило, ако планета-та и да ся дѣ-тъ по петнадесетъ секунды на ча, о направилъ внимателны прѣсмѣтван-поредъ който спѣтникъ-тѣ былъ е-секунды отъ планетѣ-тѣ. Слѣдъ еди-нѣ спѣтникъ-тѣ былъ пакъ на сѣщѣ-растіе отъ планетѣ-тѣ си; и Холъ не стоялъ вече да го наблю

крыше силѣ-тѣ на прѣтѣженіе-то. Но той никога не щѣше да си зададе горѣ-тѣ въпросы и послѣ да гы рѣши, ако умѣ-тѣ му да не бѣше прѣпѣленѣ съ такыва размышленія.

Приказка-та за ябълка-тѣ ны учи че пѣлный-тѣ, не празный-тѣ умѣ, от-крыва истинѣ-тѣ. Мыслете постоянно върху въпросъ-тѣ който вы смущава, и вы ще успѣете най-послѣ, чрѣзъ нѣ-що просто и обыкновенно само по се-бе си, да проумѣете непонятно-то и повидимому непостижимо-то.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ. ЕВРОПЕЙСКЫ МНѢНІЯ ВЪРХУ ВОЙНѢ-ТѢ.

Политише Кореспондентъ казва че въ Рускы-тѣ военны крагове желѣють да ся свѣрши война-та и да ся склучи миръ прѣ-ди да настане зима-та. Ако война-та не ся свѣрши, двѣ нѣща сѣ възможны зимасть — или да ся вържатъ Русси-тѣ въ Руманіѣ, или да прѣемѣтъ едно примиріе. Възможно е, обаче, една часть отъ Рускѣ-тѣ войскѣ да прѣзимува въ Българіѣ, ако тя ся снабди на есенъ-тѣ съ всички-тѣ иужды за прѣ-зимуваніе. Днесъ Руска-та династія не ся застрашава отъ тайны-тѣ дружества, но слѣдъ войнѣ-тѣ ще трѣбва да станѣтъ нѣкои промѣненія въ вѣтрѣшиѣ-тѣ прави-телственнѣ системѣ на Руссіѣ.

Фремденблатъ пише: Ако настояща-та война да ставаше само за единъ военнѣ честь, вѣроятно е че битка-та при Пѣ-венъ щѣше да бѣде послѣдняя-та въ този бой, зацо и Русси-тѣ и Турци-тѣ до-казахъ вече че тѣ сѣ храбри войници и че трѣбва да иматъ почитаніе едни кѣмъ другы. Но за злѣ честь, понеже война-та ся касас не само за честь-тѣ на двѣ-тѣ воуцы Силы но за бѣдѣще-то на Истокъ, по-добрѣ ще бѣде за рѣшеніе-то на този въпросъ борба-та да ся продължи и слѣд-ствіе-то ѣ да стане окончателно. Тогава Европа ще може да сполучи въ посрѣд-ствованіе-то си. Колкото повече борба-та ся продължава, толкова повече става явно че нито Турци-тѣ нито Русси-тѣ сѣ въ състояние да прѣмѣтелствуватъ на народа между Адриатическо и Черно море истин-скы-тѣ на прѣдѣлкѣ и истинско-то просвѣ-щеніе. Источный-тѣ въпросъ може да ся рѣши само отъ цѣлѣ Европѣ.

Промѣненія-та, които станѣтъ прѣди нѣколко врѣме въ военно-то положѣ-не, ка-зва Виенска-та Преса, измѣниѣхъ нѣ-що общо-то мнѣніе въ Европѣ. «Свѣтъ-гѣ принадлежи на храбрый-тѣ,» ако той да е и Турчинъ. Ный ся чудимъ на малкы-тѣ успѣхъ на Рускы-тѣ оражѣ и на неожиданнѣ-тѣ дѣятельность на Турскы-тѣ гене-ралы, и начнувамы вече да съчувствувамы съ нападикѣ-тѣ, които силно противосто-ятъ на нашественицы-тѣ. Съчувствіе-то кѣмъ слабый-тѣ който брани себе си смѣ-ло е твърдѣ естествено. Но въ политикѣ-тѣ само здравый-тѣ разумъ е въ състояние да промѣни исторіѣ-тѣ на свѣтъ-тѣ. Явно е че и сега, както прѣди почнуваніе-то на войнѣ-тѣ, конечный-тѣ успѣхъ на Турци-тѣ не ще бѣде достаточенъ за да устано-ви новый-тѣ порядкѣ на Истокъ нито да тури край на смущенія-та които ся поя-вяватъ тамъ. Освѣнъ това, щѣстіе-то е благоприятствувало до сега равно и на двѣ-тѣ неприятельскы Силы, и отъ туй ся види че не остава никакво мѣсто за неутралны-тѣ Силы да ся намѣсятъ и да спрѣтъ крѣважѣ-тѣ драмѣ.

Голосъ, отъ другѣ странѣ, казва: Прѣ-земаіе-то на Ловечъ и нападѣнія-та на Пѣвенъ сѣ такыва произшествія които раз-валѣть всички-тѣ смѣтки които ся правѣхъ въ врѣме-то на минутно-то прѣкъсваніе на военны-тѣ дѣйствія. Извѣстно е сега че ный ся намѣрѣвамы въ надвечеріе-то на рѣ-шителны събитія, и нѣма съмнѣніе че, ка-то ся спечели еднаотличителна побѣда, ди-пломатія-та ще ся въсползува отъ случай-тѣ и ще посрѣдствува за миръ, зацо неутралность-та налага на Европейскы-тѣ Силы тежкы жертвы. Тѣрговія-та на всѣдѣ е застоіяна, и всяка страна ся смущава за бѣдѣще-то си. Животъ-тѣ е неприятенъ при

то не ся интересуватъ прямо въ Источный-тѣ въпросъ. Слѣдователно, старанія-та на Силы-тѣ за възстановеніе-то на миръ-тѣ сѣ естественны; и нѣма нищо по-добро отъ това. Най-чудно-то е, какъ нѣкои ся стара-ѣтъ да стоварѣтъ на Руссіѣ отговорность-тѣ за настояще-то състояніе на работы-тѣ. Руссіѣ, обаче, не е причина на това, ней-на-та дипломатія прѣдвидѣ съ врѣме вси-чкы-тѣ слѣдствія и гы показа на Европѣ.

СВИЖДАНІЕ-ТО НА КНЯЗЪ БИСМАРКА И НА КОНТЪ АНДРАШИ.

Слѣдующе-то извлечамъ отъ Л. Таймсъ:

Свижданіе-то на Князь Бисмарка и Контъ Андраши въ Салсбургъ е прѣдѣтъ на мно-го възрѣнія и надѣжды. Може бы че тѣзи два министри ще благоприятствуватъ за да ся спре тѣзи ужаснѣ война. Може бы че Лордъ Дерби ще ся съедини съ тѣхъ. Може бы че Руссіѣ и Турціѣ ще бѣдѣтъ расположены за миръ. Може бы да стане това, зацо въ сегашны-тѣ чудны събы-тія всичко е възможно, но едѣмъ може да ся каже че е дошло врѣме-то за посрѣд-ствованіе за миръ. Русси-тѣ не показватъ никакѣвъ знакъ на обезсърденіе. Тѣ най-храбро ся бѣжѣтъ отъ Дунавъ-тѣ до Шипчен-скы-тѣ проходѣ, и не считатъ загубѣ-тѣ си при Пѣвенъ за конечнѣ. Царевичъ ся приготѣвъ за голѣмѣ биткѣ при Бѣлѣ. Не може да ся види какъ могѣтъ да ся убѣ-дѣтъ нашественицы-тѣ да оставѣтъ орѣ-жѣ-та си, когато една важна побѣда може да имъ повѣрне всички-тѣ загубы, които тѣ сѣ прѣтеглили. Даже и ако бы да по-бѣдѣтъ Мехмедъ Али пашѣ при Бѣлѣ, тѣ пакъ не ще бѣдѣтъ готови за миръ до ко-гато Османъ пашова-та войска стои не по-бѣдена, зацо въ такѣвъ случай тѣ не ще могѣтъ да наложатъ свои-тѣ условія като побѣдители.

Но ако Русси-тѣ бѣдѣтъ побѣдени при Бѣлѣ, тогава ще бѣдѣтъ ли тѣ по-распо-ложени за миръ? Никакъ, освѣнъ ако вой-скы-тѣ имъ бѣдѣтъ съвѣсмѣ съспаны. Отъ другѣ странѣ Турціѣ не ще слуша за миръ до когато Русси-тѣ не ся вържатъ въ отечество-то си. Ако ти не бѣ готова да слуша съвѣты-тѣ на Силы-тѣ когато ся заплашаваше отъ войнѣ-тѣ съ силный-тѣ си неприятель, тя ще бѣде още по-малко расположена да слуша сега, когато, въ та-кѣвъ случай, тя бы ся гледала като побѣдѣ-телкѣ на оизи неприятель. Само-то срѣд-ство за помирѣніе въ такѣвъ случай бы было Руссіѣ да остави всички-тѣ си иска-нія за подобрѣніе-то на състояніе-то на Християны-тѣ, нѣщо коесто не ся вѣрѣва че тя ще прѣглѣтне тѣй лесно. Нашій-тѣ до-писникъ въ Букурѣщѣ ни явѣва че Рускы-тѣ чиновници, които отъ начало были про-ти на войнѣ-тѣ, сега казватъ че е не-възможно за Руссіѣ да слуша за миръ въ сегашнѣ обстоятелства, и че това е было мнѣніе на голѣмѣ-тѣ часть отъ Рускы-тѣ и.

Това като е тѣй-практичный-тѣ Князь Бисмаркъ не ще губи врѣме-то си и влія-ніе-то си въ безврѣменнѣ прѣдстванія за миръ. Има много причины прѣдстванія мапія е по-наклонна да употрѣбѣтъ Гер-си въ полѣж на Руссіѣ, и Бисмаркъ-тѣ че сега не е врѣме-то да посрѣдствѣ. Отъ това е явно че двама-та Министри може да сѣ ся разговарѣли върху Герман-скы-тѣ интересы и длѣжности въ случай че Руссіѣ или Турціѣ побѣди въ настоящѣ-тѣ войнѣ.

Стандартъ пише: Князь Бисмаркъ и Контъ Андраши сѣ были въ Салсбургъ на свѣщаніе вчера отъ 11 часа (Европейскы) сутринѣ-тѣ до 3 подиръ пладнѣ, и още не е опрѣдѣленъ день-тѣ, когато тѣ ще ся раздѣлятъ. Свижданіе-то на двама-та дѣр-жавны мѣжѣ станѣ въ едно врѣме толкозъ благопріятно за подновеніе-то на диплома-тическы дѣйствія, шото не е чудно че то станѣ прѣдѣтъ на много надежды и въз-рѣнія. . . . Ный, обаче, не можемъ да повѣрѣвамы че нѣкой опрѣдѣленъ планъ за посрѣдстваніе ще произлѣзе отъ размѣ-неніе-то на Князь Бисмарковы-тѣ и Контъ Андрашіевы-тѣ взглядове, зацо нито ед-на-та нито друга-та отъ враждебны-тѣ Си-лы не е поискала до сега, и надали ще поиска, услуги-тѣ на нѣкой посрѣдникъ. Рускы-тѣ вѣстници всѣкога сѣ утвържда-ли че слухове-тѣ за Рускы-тѣ наклонно-

сти към миръ сж съвсѣмъ безосновни. И наистина, види ся съвсѣмъ невѣроятно че Руссия ще отиде до тамъ щото да припоизнае че тя е побѣдена и да поиска посредничество-то на неутрални-тъ Силы.

Но каквито и да сж мѣнотии-тъ, ний можемъ да бждемъ увѣрени че двама такива мѣжте като Князь Бисмарка и Контъ Андриани не сж были на свѣщаніе вчера отъ единадесетъ часа сутринъ-тъ до три подиръ пледитъ, безъ да сж разскажи срѣдства-та чрѣзъ които миръ-тъ може да ся повърне. Ако тѣхни-тъ правительства искрено желаятъ свършване-то на войнѣ-тъ, тѣхно-то посредствование е възможно да сполучи. . . Когато ний увѣрятъ че Руссия клони къмъ миръ, тогава ще бжде втрѣме да си рязкаме дали Турция е пригответена за миръ. Ний нѣмамы никакво поржчителство за това, и свѣтъ-тъ ще ся зарадва ако Германия и Австрия откриватъ помежду си нѣкоя начинъ по който въпросъ-тъ, за който днесъ гърмятъ пушки-тъ и топове-тъ въ България, да може да ся прѣнесе още веднѣжъ въ областъ-тъ на дипломатичнѣ-тъ.

РУСИЯ.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ едно писмо на С.-Петербурзьскій-тъ дописникъ на *Л. Таймсъ* :

Въ Русіи има разни мнѣнія върху въпросъ-тъ за посредствование-то за миръ. Едно отъ тѣхъ е слѣдующе-то : «Както и да гледа Европа на този въпросъ, посредствование-то на Лордъ Бикли-сфийда докача направо Рускѣ-тъ честъ, Рускы-тъ интересы и Руско-то проглашеніе къмъ Источны-тъ Християны. Руссия не може да прѣеме посредствование-то на други-тъ Силы прѣдти да свърши посланіе-то си. Осамотена отъ Западны-тъ Силы, тя сама прѣе на себе си да установи порядкъ-тъ, и тя нѣма да покани други-тъ Силы да донеска рѣшеніе дѣло-то до когато тя не свърши свое-то прѣдпріятіе. Нека Англія да гледа свои-тъ си работы. Както Англія ся старае да поддържа достоѣніе-то си въ Индіи, така и Руссия трѣбва да поддържа свое-то достоѣніе на Истокъ.»

На други-тъ странѣ *Голосъ* по-уѣрени-то говори : «Руссия нѣма намѣреніе, нито е имала нѣкога, сама да покровителствува Християны-тъ въ Турціи. Тя сега прѣдпріе това трудно дѣло сама защото други-тъ Европейскы Силы откозаха да зематъ участие въ него. Ако тѣзи Силы сж промѣнили сега намѣреніа-та си, то Руссия нѣма да ся противи на тѣхно-то съединенно съдѣйствіе. Невъзможность-та на такова взаимно съдѣйствіе никакъ не проихождатъ отъ Русіи. Прѣди всичко, то проихождатъ отъ укорство-то на Лордъ Дербието-то и Бикли-сфийдово-то Правительство. До когато настоящій-тъ Първъ Министръ стои на глава на Английско-то правительство, до когато онова правительство не ще можъ дѣла.»

Такива сж мнѣнія-та на Рускы-тъ пети-чаты, и народъ-тъ на прѣдмѣтъ-тъ отъ тѣхъ, но пакъ Бийи. Азъ често чувамъ че други-тъ гласы казватъ : «Дано да можеше тѣзи ловѣци ся свърши по-скоро.» Това по-войнъ че народъ-тъ желае по-скоро да ся възстанови миръ-тъ. Но никакъ не трѣбва да ся заключи отъ това че народъ-тъ е готовъ да направи миръ по каквы-да-было условия. Русси-тъ дълбоко чувствуватъ че до сега тѣ сж изгубили доста отъ военнѣ-тъ си честъ, и тѣ сж рѣшени не само да не губятъ повече, но и да спечелятъ назадъ изгубено-то чрѣзъ нѣкоя рѣшителна побѣда. Отъ това е явнъ че тѣ нѣма за сега да слушатъ на каквы-то посредствования за миръ.

Царь Александръ има добръ причинъ да извика : всичко може да ся възстанови. Въ Шипченскій-тъ проходъ Сюлейманъ паша повечето помага на Руссы-тъ като погуба безполезно нѣкои отъ най-добры-тъ войници на Султана-тъ. При Пльвенъ-тъ обсадители-тъ слѣдватъ дѣло-то си полска, което показва че тѣ не дѣйствуватъ съ толкова безумна бързина. При Бѣлѣ-тъ тѣ иматъ силны положенія, и това изяснява защо тѣи мудро напредва Али паша. Новы подкрѣпленія постоянно пристигатъ, и казватъ че войници-тъ сж много въодушевени, ако и да сж имали толкозъ загубы.

И затова Императоръ-тъ може да върва че Пльвенъ скоро ще ся прѣземе, Мехмедъ Али да ся побѣди, и Турскы-тъ Силы толкозъ да ся съспагнатъ щото безъ друго нѣкои-тъ войскы ще иматъ нѣлжъ побѣда на вторий-тъ походъ. Но даже и такива слѣдствія бы были по-малко отъ онова което той е очаквалъ. Войскы-тъ му никакъ не сполучиха въ Азіи, а въ България работы-тъ сж доста золотаны. Войска-та му е прѣтегнала голѣмы загубы. Царь-тъ не може да обвинява войници-тъ си, защото тѣ сж си были най-храбро ; тѣ сж ся показвали усърдны и дързостливы юнаци. Царь-тъ има голѣмъ причинъ да ся гордѣе съ усърдіе-то, храбрость-тъ и дързость-тъ на свои-тъ войници.

Но въ днешны-тъ врѣмена побѣда не може да ся сполучи само съ усърдіе и храбрость. Сегашна-та война показва че въ Рускѣ-тъ системѣ има смѣны-тъ недостатѣты, които бѣхъ въ Френскѣ-тъ войнѣ. Единъ голѣмъ недостатѣкъ е въ число-то на войници-тъ. Дѣ сж оуби 300,000 войници, за които ся казваше че бѣхъ съсрѣдоточени въ Руманіи прѣди минуване-то на Дунава ? Каквито прѣсметанія и да правимъ, пакъ е явнъ че оуби грамадна сила отъ 300,000 души е сѣществувала само на хартии. Даже и сега, слѣдъ всичкы-тъ подкрѣпленія щото сж пристигнали слѣдъ прѣминуване-то на Дунава, споредъ дописникъ-тъ ни, Русси-тъ нѣмаатъ при Пльвенъ повече отъ 50,000 души, тѣи щото ся прѣмѣта че Турска-та сила въ крѣпость-тъ е по-голѣма отъ Рускѣ-тъ. Не е чудно ако по-просвѣтена-та часть на Рускы-тъ народъ почне строго да критикува правительство-то си за неспрѣдосторожность-тъ му и за голѣмы-тъ загубы които войска-та е прѣтерпѣла. Не може да ся каже че Романовци-тъ ще изгубятъ прѣстолъ-тъ си, както Наполеоновци-тъ, защото оуби династія стои съвсѣмъ на други-тъ основи, но привязанность-та на народъ-тъ къмъ неѣж може да ся поклати.

ВОЙНА-ТА.

Въ Армѣи Русси-тъ ся движатъ по-дѣятелно. Споредъ официалны-тъ телеграммы, на 13-ый и 14-ый того една Руска сила нападна на войска-тъ на Исмаилъ Хакки пашъ при Зоръ, въ Рускѣ-тъ землѣ. Битва-та траяла 7 часа, но Русси-тъ были отблъснати. На 18-ый того едно Руско отдѣленіе войска нападна на Турскы-тъ станъ при Каралъ, но слѣдъ като Русси-тъ прѣмнѣхъ рѣка Карсъ, Шаки бей ги посрѣщи отъ едно отдѣленіе Турскѣ войска-тъ отблъснѣхъ.

Отъ Шипченскій-тъ проходъ нѣма каквы важны новины. Сюлейманъ паша продължава да бомбардира Рускы-тъ укрѣпленія, но не може да ги прѣземе назадъ. Споредъ единъ официалнъ депешъ, на 11-ый того едно Турско отдѣленіе нападна и разбило Руссы-тъ при Еленъ, и Българскы-тъ села Камадолъ, Коль, Косиель и Лаквуранъ ся изгорили.

Единъ телеграмъ отъ Османъ пашъ ся обнародва на 16-ый того, въ който ся описва подробно Руско-то нападеніе на Пльвенъ на 6-ый того. Въ този телеграмъ ся казва че имало 1500 Русси убити. Споредъ единъ телеграмъ отъ Орханіе отъ 15-ый того, едно Турско отдѣленіе разбило нѣкои Казацы и Българи, които были нападени на Изборъ и на други нѣкои Турскы села. Почти всичкы-тъ Казацы и Българи ся исклани.

Споредъ другъ телеграмъ отъ 13-ый того, а испратенъ отъ Орханіе на 16-ый, Рускы-тъ и Руманскы-тъ войскы ся помажчили нѣколко пати на 9-ый и 10-ый того да прѣземаатъ источны-тъ укрѣпленія на Пльвенъ, но были отблъснати. Въ смѣщій-тъ телеграмъ ся казва че на 11-ый оуби повече храна и военны-тъ потребности внесли въ Пльвенъ подъ защитѣ-тъ на 18 баталіона Турскѣ войска. Въ послѣдно-то общо нападеніе 150 Рускы баталіона зели участие, но Турска-та войска още държала всеко важно положеніе. Загуба-та на Руссы-тъ прѣдъ Пльвенъ ся прѣсметѣ на 20,000 души. И Турци-тъ, тоже, сж прѣтерпѣли тежки загубы. Русси-тъ още продължаватъ да бомбардиратъ Пльвенъ, но

никакво важно промѣненіе не е станало въ военнѣ-то положеніе на двѣ-тъ войскы.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ *Л. Хералдъ* : Писмо-то на нашій-тъ особенъ дописникъ отъ Шуменъ изяснява положеніе-то на войска-тъ на Мехмедъ Али пашъ, и лю-тъ-тъ битвѣ която станѣла на 9-ый того. Паша-та былъ измыслилъ единъ хитръ планъ когато нападна на силны-тъ Рускы укрѣпленія въ околность-тъ на Бѣлѣ, и ако да былъ сполучилъ въ прѣдпріятіе-то си, слѣдствія-та щѣли да сж твърдѣ злощастны за Руссы-тъ. Два пати Турскы-тъ войници нападна на высочины-тъ които владѣли други-тъ положенія, и най-послѣ Гх прѣзели; но, по нѣкоя жалъ случка, Ахмедъ Еюбъ паша не можалъ да пристигне на врѣме съ дѣсно-то крыло на войска-тъ, топчи-тъ побъркали нѣтъ-тъ си, и Сахибъ пашово-то отдѣленіе ся принудило да ся оттегли отъ укрѣпленіе-то, което съ толкова храбрость было прѣзето. Очаквамо ся нападеніе-то да ся поднови слѣдъ единъ два деня, обаче, то не ся подновило. Види ся че Руска-та войска не е была въ състояніе да земе нападательно положеніе. Отъ тогава пасамъ врѣме-то было развалено, и споредъ най-послѣдны-тъ извѣстія, двѣ-тъ неприятелскы войскы още държатъ станове-тъ си една срѣцо други.

Нѣкои Турскы и други мѣстни вѣстници извѣщаватъ че Сюлейманъ паша ся е назначилъ да земе мѣсто-то на Мехмедъ Али пашъ, като началникъ на войска-тъ въ срѣднѣ и источнѣ България, и че Реуфъ паша ще земе мѣсто-то на Сюлейманъ пашъ като началникъ на войска-тъ по Балканъ-тъ.

Казва ся че Генералъ Кофманъ, завоеватель-тъ на Хивъ, ся е оправдѣнилъ за прѣблудна и да наядира онова отдѣленіе на Рускѣ-тъ службѣ което има грѣхъ да доставя хранѣ на войска-тъ, и че той вече трѣгналъ за Дунавъ-тъ за да извършва службѣ-тъ си.

Басиретъ казва че Турско-то Правительство наскоро щѣло да издаде още 4,000,000 лиры каймета, за да посрѣца голѣмы-тъ разноска на Държавѣ-тъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Londonъ, 13 Септември. — Днешній-тъ *Морнингъ Постъ* извѣщаватъ че Генералъ Коцбу, управитель-тъ на Варшавѣ, щѣлъ да замѣсти Великій-тъ Дукъ Никола въ главно-то началство на Рускѣ-тъ войска на Дунава.

Londonъ, 15 Септември. — Въ единъ телеграмъ отъ прѣдъ Пльвенъ, отъ 14-ый того, особенный-тъ дописникъ на *Дейли Нюзъ* говори че въ Рускѣ-тъ войска шадѣе незадоволство и обезсърденіе, и той прилага че сполука-та на Руссы-тъ ся сматра невъзможна, ако главный-тъ дѣлъ не ся промѣни.

Vienna, 15 Септември. — Днесъ въ отговоръ на едно питаніе Австрійскы-тъ Първъ Министръ каза :

Правительство-то не промѣни подтикѣ-тъ си когато сполука-та на бойно-то поле ся промѣни. Отъ начало-то на войнѣ-тъ Правительство-то съете за свои-тъ дължность да държи неутралность, и въ всякой случай дѣятелно да брани интересы-тъ на Монархій-тъ, безъ да земе участие съ единъ-тъ или съ другы-тъ отъ борцы-тъ. Правительство-то, което всекогда е е ржководило отъ туй начало, не виждъ нищо въ настоящи-тъ събитія което да го принуди да промѣни поведеніе-то си. Ако питаніе-то, продължилъ Прѣдсѣдатель-тъ на Съвѣтъ-тъ, прѣпоржча на Правительство-то да пазн строгѣ неутралность, и въ сѣщо-то врѣме да употреби силѣ противъ Сърбіи за да ѣ прѣдвари да не земе участие въ войнѣ-тъ, Министерствето-то ржда въ този съвѣтъ единъ твърдѣ мѣчнѣ задачѣ. Правительство-то не мысли че интересы-тъ на Монархій-тъ изискватъ да ся искаже прѣдварително едно мнѣніе върху участвованіе-то на Сърбіи въ войнѣ-тъ, и моли Кама-рѣ-тъ да ся иска по-подробны разясненія по настоящемъ.

Пеша, 15 Септември. — Г. Тица. Прѣд-

сѣдѣль-тъ на Маджарскы-тъ Кабинетъ прѣе днесъ едно дълго слово въ отговоръ на нѣкои питанія и изясни че политика-та на Австро-Унгарскѣ-тъ неутралность ся основана на интересы-тъ на Държавѣ-тъ. То кажа че Австро-Унгар. Правительство е прѣвело едно забѣлѣжаніе на Портѣ-тъ по-почетно до торпиды-тъ, които Турция тунала въ Дунава, и друго забѣлѣжаніе на Русіи, за дѣло послѣдня-та е затворила усеі-то, Султанъ. Турція направила нѣкоя усѣлка, и Руссия ся общѣла да поправи усеі-та на Дунава слѣдъ свършване-то на войнѣ-тъ. Въ начало-то на настоящѣ-та боѣвъ, Руссия бѣ ся общѣла да не прѣсти военны-тъ си дѣйствія въ Сърбіи, подобно общѣпаніе бѣше на прѣлѣстуване-ше за свободно-то дѣйствованіе на Турціи. Върхъ тѣзи точки, Г. Тица казѣше ако Сърбія земе участие въ войнѣ-тъ, Австро-Унгарія ще ся ржководи отъ свои-тъ си интересы. Слѣдъ това Министръ-тъ прѣдложи споразумѣніе-то между трима-тъ Императоры не было едно обвезательство нѣкоя извѣстны-тъ въпросы, но едно общо спожженіе да постѣпятъ съгласно въ пазнъ и Европейскы-тъ миръ. Той каза че Императорскы-тъ съюзъ е една отъ причинны-тъ дѣто война-та не станѣ всеобща. Никакы задѣженія не проистичатъ за Австро-Унгаріи относительно до Источный-тъ въпросъ ако едно отъ три-тъ Императорскы-тъ Правительства ся бие противъ съвѣтъ-та на други-тъ двѣ.

Политика-та, който Австро-Унгарско-то Правительство е слѣдвало до сега, доказѣ ч то нѣкога не е имало на умъ раздѣленіе-то на Турціи. Насе-то правительство не е направило никаквы бѣлѣжки относительно до Турскы-тъ свѣрѣжка въ отноше-ніе и то е поискало да ся пожалатъ пѣнни-цѣ-тъ Турция ся е общѣла да пазн за прѣдъ правила-та на Женевскы-тъ Договоръ. Въ заключеніе, Прѣдсѣдатель-тъ на Маджарскы-тъ Министерскы-тъ Съвѣтъ извалъ : «Нашы-тъ сношенія съ Германия е были добры отъ нѣкогда врѣме насамъ, и сега продължаватъ да сж твърдѣ добры.» *Бундесъ*, 16 Септември. — Г. Ласкаръ Катаринъ замнѣ съ особенно посланіе за Сърбіи.

Пеша, 16 Септември. — Повсечето Маджарскы вѣстници ся показватъ задоволны съ Министерско-то изясненіе върху Источны-тъ работы, което Г. Тица е направилъ въ Маджарскѣ-тъ Кама-рѣ.

Пеша, 17 Септември. — Маджарскы-тъ вѣстникъ *Елеоноръ* говори за нѣкакво си вѣленіе което владѣло въ Трансильваніи. Говори ся че щѣлъ да ся образува ужъ единъ Маджарскы-тъ легионъ отъ 5,000 души същѣлъ да направи едно грабително нашествіе въ Руманіи, прѣдъ Трансильваніи, и послѣ да ся съедини съ нѣкое Турско отдѣленіе войска. Този легионъ ималъ намѣреніе да развали Руманскы-тъ Желѣзны-цы, и по този начинъ той щѣлъ да ся прѣдвари пристиганіе-то на Рускы подкрѣпленія. Денъ-тъ, въ който легионъ-тъ щѣлъ да ся гѣбере, былъ 16-ый Септември, но движене-то станало извѣстно на Маджарскы-тъ власти, които съвсѣмъ го спрѣли.

Vienna, 19 Септември. — Виенскы-тъ *Политише Кореспонденсъ* обнародва слѣдующій-тъ телеграмъ отъ Бѣлградъ, отъ Септ. 19-ый : — Никакъ не ся подтверждала въ официалны-тъ крѣгове че Сърбія е вече рѣшила да земе участие въ войнѣ-тъ. Очаква ся слѣдствіе-то на посланіе-то на Г. Персѣни, Рускы-тъ прѣдставитель.

Пеша, 19 Септември. — Отъ най-послѣднѣ свѣдѣнія отъ Бѣлградъ става явнъ, че въ внушенія-та на Русіи, Сърбія на вѣрѣ ще участвува въ войнѣ-тъ. Новы-тъ Рускы-тъ политическы агентинъ въ Бѣлградъ, Г. Персѣни, е занеслъ съ себе си 4,000,000 рубль за тѣзи цѣль.

Бѣлградъ, 20 Септември. — Г. Персѣни, който замѣсти Г. Карлѣнова като агентинъ и равенъ Рускы-тъ консулъ въ Бѣлградъ, ся прѣднесъ на ауденціи отъ Князь Милана и прѣдстави прѣпоржчителны-тъ си писма.

Идава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арамѣана
Агопанъ-Ханъ № 11.